

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010055
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6920010055.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, v trestnej veci obžalovaného X.. C. N., nar. XX.XX.XXXX vo C., pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. marca 2023, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 26.05.2022, sp.zn. 2T/8/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/8/2020 zo dňa 26.05.2022 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/8/2020 zo dňa 26.05.2022 bol obžalovaný X.. C. N. uznaný za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v priebehu rokov 2008 - 2013 v katastrálnom území H., ako zmluvný odborný lesný hospodár na parcelách č. XXXX/X, č. XXXX, č. XXXX/X patriacich vlastníkovi K. K., bez vedomia vlastníka vyrúbal a odpredal nie menej ako 1.162,73 m³ drevnej hmoty rôznych drevín a rôznej akostnej triedy, pričom peniaze použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil K. K. škodu vo výške nie menej ako 48.130,33 Eur.

Za to mu bol podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu odborného lesného hospodára v trvaní 5 rokov.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému K. K. náhradu škody vo výške 48.130,33 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 1. júla 2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa necítil byť vinným zo skutku, spáchanie ktorého mu bolo v obžalobe kladené za vinu, a to podľa § 252 ods. 2 písm. a), b), c) a ods. 3 Tr. por. a na návrh prokurátora čítal zápisnice o výsluchu obžalovaného a zápisnicu o výsluchu svedka S. K. z prípravného konania, vypočul

poškodeného K. K., znalca X.. C. P. a znalca X.. S. A. a svedkov X.. K. O., X.. A. I., Q. T., X.. N. J. a prečítal ďalšie listinné dôkazy tak, ako bolo uvedené na strane 7/ jeho rozhodnutia.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že poškodený K. K. je vlastníkom lesných pozemkov v katastrálnom území H., a to parcel č. XXXX/X, č. XXXX a č. XXXX/X, čo bolo v konaní preukázané obsahom čítaného listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie H., výsluchom poškodeného, výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní aj znaleckým posudkom X.. P. č. X/XXXX. Na uvedených parcelách vykonával obžalovaný pre poškodeného funkciu odborného lesného hospodára, na základe N.-právnej zmluvy o výkone funkcie odborného lesného hospodára zo dňa 15.10.2007, ktorá bola medzi poškodeným a obžalovaným uzavretá na neurčitú dobu s počiatkom od 15.10.2007, čo bolo preukázané jednak obsahom uvedenej zmluvy a jednak výsluchmi obžalovaného a poškodeného. Na lesných pozemkoch poškodeného došlo v priebehu rokov 2008 až 2013 k výrubu drevnej hmoty rôznych drevín a rôznej akostnej triedy, čo mal okresný súd za preukázané zápisnicami o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, výsluchom poškodeného na hlavnom pojednávaní, obsahom znaleckého posudku č. 4/2018 a výsluchu znalca X.. C. P. a výsluchmi svedkov X.. K. O., A. I., Q. T., X.. N. J. a X.. S. A.. I. I. a T. potvrdili, že pre obžalovaného ťažili stojace živé stromy aj kalamitu. Svedok J. potvrdil, že v rokoch 2008 alebo 2009 s ním obžalovaný nadviazal obchodnoprávne vzťahy za účelom predaja drevnej hmoty, pričom ich spolupráca skončila niekedy v roku 2010. Obžalovaný dodal svedkovi drevnú hmotu, ktorú mu svedok ako odberateľ uhradil v roku 2009 asi vo výške 5.000,- Eur a v roku 2010 asi vo výške 30.000,- Eur s DPH s tým, že odobraté množstvo drevnej hmoty zodpovedá vystaveným faktúram, ktoré sú súčasťou trestného spisu a evidencie záväzkov (č.l. 438 až 439).

Sporným v danej veci bolo množstvo vyrúbanej drevnej hmoty, jej cena, ako aj obdobie, v ktorom došlo k výrubu drevín.

Obhajobu obžalovaného založenú na tvrdení, že obžalovaný mal súhlas k výrubu drevnej hmoty od jej vlastníka - poškodeného K. K., považoval prvostupňový súd za účelovú, pretože nebola preukázaná žiadnym dôkazom. Obžalovaný tvrdil, že ho poškodený len ústne požiadal, aby sa postaral o ťažbu a odbyt drevnej hmoty, avšak poškodený toto tvrdenie poprel. K obžalovaným namietanému rozsahu ťažby podľa obžaloby okresný súd uviedol, že množstvo vyrúbanej drevnej hmoty a jej odpredaj v rozsahu nie menej ako 1162,73 m³ bolo ustálené znaleckým posudkom č. 4/2018 znalca X.. C. P., ktorý súd akceptoval, pretože znalec v znaleckom posudku, v jeho dodatkoch a aj na hlavnom pojednávaní podrobne vysvetlil, akým spôsobom dospel k určeniu množstva vyrúbanej drevnej hmoty. Napriek tomu, že znalec vykonal v dňoch 18. mája až 18. júna 2018 miestne zisťovanie na uvedených lesných pozemkoch, v znaleckom posudku uviedol, že nie je možné zistiť skutočné množstvo vyrúbaného dreva v období rokov 2008 až jún 2016, pretože metóda zisťovania vstupných údajov prepočtom nameraných hodnôt na pni a prepočtom na hodnoty redukovaného obvodu kmeňa pre výpočet objemu ťažby si vyžaduje získať čo najpresnejšie údaje z pňov vyrúbaných stromov, ktoré sú však v závislosti od obdobia vykonanej ťažby v stave rozpadu, v dôsledku čoho ich nie je možné fyzicky nájsť a odmerať. Znalec preto pri stanovení množstva vyrúbanej drevnej hmoty vychádzal z Programu starostlivosti o les pre roky 2013 až 2022, pretože lesná hospodárska evidencia za roky 2013 až 2016 mu nebola predložená. V znaleckom posudku znalec ozrejmil spôsob stanovenia objemu vyrúbanej drevnej hmoty na 1162,73 m³ aj výšku spôsobenej škody, ktorú určil sumou 53.146,96 Eur s DPH.

Obhajoba obžalovaného, že poškodenému zostáva vyplatiť už len asi 10.000 až 11.000,- Eur, nebola podľa okresného súdu v konaní preukázaná žiadnym listinným dôkazom a svedkovia I. a T. popreli tvrdenie obžalovaného, že im za ťažbu a približovanie dreva vyplatil asi 10.000,- Eur s tým, že im obžalovaný vyplatil len okolo 1.000 až 2.000,- Eur (svedkovi I.), z čoho svedok I. vyplatil pilčíka T. sumou niečo viac než 500,- Eur. Okresný súd preto považoval túto časť obrany obžalovaného za účelovú.

Časť obrany obžalovaného, týkajúcej sa nemožnosti obžalovaného poskytnúť poškodenému všetky finančné prostriedky, ktoré získal z odpredaja drevnej hmoty, pretože finančné prostriedky za jej odpredaj poukázané na jeho účet mu strhávali exekútori na vykonávané exekúcie, považoval okresný súd za právne irelevantnú, pretože vykonávané exekúcie nemali žiadny vplyv na zánik záväzku obžalovaného voči poškodenému.

Na základe takto vykonaného dokazovania, ktorého obsah bol zhrnutý na stranách 4/ až 7/ prvostupňového rozhodnutia, okresný súd rozhodol, že obžalovaný je vinný zo spáchania zločinu

sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu konaním, ktoré bolo opísané v skutkovej vete prvostupňového rozhodnutia. Výšku spôsobenej škody okresný súd ustálil ako súčet škôd určených v znaleckom posudku X.. P. (53.146,96 Eur + 1.983,37 Eur), od ktorých odpočítal obžalovaným už uhradenú škodu vo výške 7.000,- Eur.

Pri ukladaní trestu vychádzal okresný súd zo zásad pre ukládanie trestov v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. Keďže sa doposiaľ obžalovaný nedopustil žiadneho priestupku a ani nebol súdom trestaný, zobral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 ods. 1 písm. j) Tr. zák. a síce, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Preto aplikoval § 38 ods. 3 Tr. zák., na základe ktorého znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu s tým, že na základe uvedeného bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby majúca za to, že uloženie trestu aj na dolnej hranici trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Na základe uvedenej úvahy uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a zároveň uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu odborného lesného hospodára v trvaní 5 rokov, keďže sa predmetného trestného činu dopustil v súvislosti s výkonom tejto funkcie.

Obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť poškodenému náhradu škody vo výške 48.130,33 Eur s 5 % úrokom ročne od 01.07.2016 až do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti jeho rozsudku s tým, že výška škody predstavuje rozdiel medzi škodou zistenou znaleckým posudkom č. 4/2018 a škodou, ktorú obžalovaný už poškodenému uhradil. Povinnosť zaplatenia úrokov z omeškania odvodil odo dňa, kedy sa obžalovaný najneskôr dozvedel o svojej povinnosti nahradiť škodu, ktorý je zároveň dňom, kedy obžalovaný uhradil prvú čiastočnú splátku zistenej škody.

Voči rozhodnutiu okresného súdu podal prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný podaním zo dňa 23.09.2022 proti výroku o vine, treste aj náhrade škody, ktoré nepovažoval za správne, zákonné a spravodlivé.

Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že nebola preukázaná jeho obhajoba, pokiaľ išlo o poskytnutie priameho súhlasu poškodeného K. K. k vyrúbu drevnej hmoty a jej rozsahu. Dôrazne poprel, že by ťažba dreva a jeho odpredaj bol vykonaný bez vedomia vlastníka - poškodeného K. K.. Poukázal na výpoveď poškodeného v prípravnom konaní, podľa ktorej pri uzatváraní zmluvy na činnosť odborného lesného hospodára, ho obžalovaný informoval o tom, že v lesnom poraste je plánovaná ťažba s tým, že uviedol, že ho ako obhospodarovateľa lesa splnomocnil na plnenie všetkých zákonných povinností pri starostlivosti o les, čiže nielen ťažbu, ale všetko, čo podľa zákona o lesoch súvisí s povinnosťami obhospodarovateľa lesa.

Namietal, že okresný súd považoval množstvo vyrúbanej drevnej hmoty za preukázané znaleckým posudkom X.. P. napriek tomu, že z jeho znaleckého posudku vyplynulo, že skutočné množstvo vyrúbanej drevnej hmoty nie je možné zistiť, a práve preto okresný súd aj zamietol návrh obžalovaného na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania. Zamietol aj jeho návrh na doplnenie dokazovania zabezpečením bilančných výkazov lesnej hospodárskej evidencie za roky 2003 až 2009.

Obžalovaný uviedol, že v priebehu trestného konania nebolo žiadnym dôkazným prostriedkom preukázané, že by ťažba bola vykonaná nad rámec lesného hospodárskeho plánu. Z výpovede svedkyne X.. O. vyplynulo, že počas ohliadky konanej dňa 5. augusta 2016 neboli na lesných pozemkoch poškodeného zistené také skutočnosti, ktoré by preukazovali dôvod na začatie správneho konania, či už voči obžalovanému ako odbornému lesnému hospodárovi alebo voči poškodenému ako obhospodarovateľovi lesa. To podľa obžalovaného preukazuje, že pri ťažbe bolo postupované v súlade s plánom starostlivosti o les, a teda ním vydané súhlasy na ťažbu boli vydané dôvodne. Preto nemožno ťažbu drevnej hmoty hodnotiť ako neoprávnenú tak, ako to v znaleckom posudku konštatoval X.. P.. K obsahu znaleckého posudku X.. P. obžalovaný uviedol, že znalec hodnotil skutkové okolnosti veci nad rámec svojich povinností znalca bez toho, aby k tomu mal akýkoľvek zákonný dôvod.

Znalec svoje závery prijal napriek tomu, že mu nebola predložená lesná hospodárska evidencia za roky 2013 až 2016, ani za roky 2003 až 2008. Preto obžalovaný namietal, že záver znaleckého posudku X.. P. nie je objektívny a nemal by slúžiť ako jediný dôkaz o jeho vine.

Obžalovaný v odvolaní ďalej namietal, že napriek jeho výhradám voči správnosti výpočtu spôsobenej škody, čo do objemu vyťaženého dreva, ale aj čo do výšky stanovenej ceny, nebola v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní preverená jeho obhajoba, a to napriek odlišným záverom v znaleckom posudku X.. S. A., napriek vydaným súhlasom na ťažbu dreva, predloženým faktúram a svedeckej výpovedi X.. J., hoci objem vyťaženého dreva a jeho cena má podstatný vplyv nielen na právnu kvalifikáciu jeho konania, ale aj na samotný skutok.

Obžalovaný namietal, že okresný súd výrok o náhrade škody založil len na záveroch znaleckého posudku X.. P. bez toho, aby prihliadol na obsah znaleckého posudku znalca X.. S. A. a jeho závery vôbec nehodnotil. X.. P. pritom vychádzal v znaleckom posudku z toho, že na lesných porastoch bol vykonaný holorub, a to napriek výsluchu svedkyne O., ktorá počas ohliadky v poraste zistila, že o holorub nešlo. Okrem uvedeného sa podľa výroku rozsudku okresného súdu mal skutok stať v priebehu rokov 2008 až 2013, avšak ohliadka vykonaná V.radom W. I. bola vykonaná až 5. augusta 2016 s konštatovaním, že na lesných porastoch nebol vykonaný holorub a napriek tomu znalec X.. P. na základe ohliadky vykonanej v dňoch 18. mája 2018 a 18. júna 2018 v lesných porastoch holorub konštatoval. V konaní nebola žiadnym dôkazom vyvrátená jeho obhajoba, že na lesných parcelách vo vlastníctve poškodeného bola vykonaná ťažba skôr, než začal vykonávať funkciu odborného lesného hospodára a nemožno vylúčiť, že táto ťažba bola vykonávaná aj po roku 2013. Zdôraznil, že výkazy lesnej hospodárskej evidencie, ktoré predkladal V.radu W. I., sú správne a že počas výkonu jeho funkcie odborného lesného hospodára bola drevná hmotá vyťažená len v takom rozsahu, ktorý je zrejмый z lesnej hospodárskej evidencie, a to súhlasov na ťažbu a bilančných výkazov lesnej hospodárskej evidencie, ktoré sú súladné s výpoveďou svedka J. aj s faktúrami za odpredaj drevnej hmoty. Okresný súd podľa obžalovaného vôbec nevyhodnotil skutočnosť, že drevnú hmotu vyrúbala a odpredala X.. N. J. v rozsahu a za cenu podľa vystavených faktúr.

Uvedené skutočnosti však výrazným spôsobom spochybňujú záver okresného súdu o množstve vyťaženej drevnej hmoty, a tým aj o rozsahu spôsobenej škody. Pri určení výšky škody vychádzal okresný súd bez náležitého odôvodnenia zo záverov znaleckého posudku, že poškodenému spôsobil škodu vo výške 1.983,73 Eur aj tým, že došlo k nespracovaniu náhodnej ťažby, pričom táto ťažba mala vznikať priebežne od roku 2013, teda nemohla vzniknúť výrubom a odpredajom drevnej hmoty v období, keď obžalovaný vykonával funkciu lesného odborného lesného hospodára v rokoch 2008 až 2013. Preto obžalovaný namietal ako nezákonný a nesprávny výrok o výške škody v rozsahu nie menej ako 48.133,33 Eur. Samotný poškodený si v prípravnom konaní uplatnil škodu vo výške 33.000,- Eur a podľa obžalovaného úprava uplatneného nároku na náhradu škody až na hlavnom pojednávaní nie je prípustná.

V nadväznosti na uvedené obžalovaný namietal, že výška spôsobenej škody v rozsahu 53.146,96 Eur s DPH nebola žiadnym spôsobom preukázaná vo vzťahu k jeho údajnému protiprávnemu konaniu. Tvrdil, že na základe splnomocnenia poškodeného vydal ako odborný lesný hospodár súhlas na ťažbu drevnej hmoty v množstve 842 m³, ktorá bola odpredaná X.. N. J. podľa vystavených faktúr s tým, že za drevnú hmotu bolo vyplatených celkom 29.411,82 Eur, z ktorej poškodenému vyplatil 7.000,- Eur.

Na základe uvedených skutočností obžalovaný tvrdil, že súd prvého stupňa nejasne a neúplne zistil skutkový stav veci a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá § 168 ods. 1 Tr. por., pretože z neho nie je zrejмый, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä, pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného a výpoveď poškodeného, ktoré si jednoznačne odporujú. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia tiež nie je zrejмый, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a prečo nevykonal ním navrhnuté dôkazy. Obžalovaný tvrdil, že medzi ním a poškodeným existuje civilnoprávny vzťah, ktorý za daných okolností nemožno vynucovať prostriedkami trestného práva. Pripustil, že si z dôvodu zlej ekonomickej situácie spoločnosti nesplnil povinnosť zaplatiť po vyťažení lesných porastov, ich odpredaji a po úhrade nákladov poškodenému na základe jeho splnomocnenia zaplatiť mu čistú hodnotu vyťaženej drevnej hmoty, avšak tohto práva sa poškodený môže domáhať v civilnom konaní.

Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho oslobodil spod obžaloby z dôvodov podľa § 285 písm. a) Tr. por. resp. podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Poškodený vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že jeho odvolanie neobsahuje žiadnu novú argumentáciu, s ktorou by sa už prvostupňový súd nevysporiadal. Zdôraznil, že súd mu priznal náhradu škody v uplatnenej výške. Prvostupňové rozhodnutie považoval za správne a náležite odôvodnené.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie bolo podané obžalovaným ako oprávnenou osobou, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutých výrokoch rozsudku, keďže sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov a došlo aj k porušeniu ustanovenia Trestného zákona.

Podľa § 119 ods. 3 prvá veta Tr. por., za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Pri prejednávaní posudzovanej trestnej veci sa prvostupňový súd citovanými ustanoveniami Trestného poriadku dôsledne neriadil.

Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 19.04.2022 a 23.05.2022, možno zo strany krajského súdu konštatovať, že toto bolo vykonané zákonným spôsobom, avšak je potrebné mu vytknúť, že všetky vykonané dôkazy, či už jednotlivo ale aj v ich súhrne nevyhodnotil, v dôsledku čoho sú jeho skutkové zistenia nejasné a neúplné, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Obžalovaný správne a dôvodne namietal, že okresný súd v rozhodnutí neodôvodnil, prečo zamietol vykonať obhajcom obžalovaného navrhovaný dôkaz, a to bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie za roky 2003 až 2007, čím bolo zasiahané do práva obžalovaného na jeho obhajobu. Okresný súd je povinný zobrať do úvahy všetky relevantné skutočnosti, či už svedčia v prospech alebo v neprospech obžalovaného a tieto vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach. Nevykonanie obžalovaným navrhovaného dôkazu musí odôvodniť buď tým, že z objektívnych dôvodov ho nie je možné vykonať, alebo tým, že jeho obsah nie je spôsobilý svedčiť o relevantných skutočnostiach, alebo

tým, že ostatnými vykonanými dôkazmi bola vina obžalovaného dostatočne preukázaná. Obžalovaný spochybňoval rozsah výrubu drevnej hmoty, ktorý bol súčasťou skutku, z ktorého bol uznaný vinným a ktorý má vplyv aj na právnu kvalifikáciu skutkovej podstaty trestného činu, ktorého sa uvedeným skutkom mal dopustiť. Rozsah vyrúbanej drevnej hmoty bol pritom obžalovaným od počiatku spochybňovaný, keď tento uznal, že drevnú hmotu v lesných porastoch poškodeného vyrúbal v takom rozsahu, aký vyplýva z predložených faktúr za odpredaj drevnej hmoty. Okresný súd nijako nevyhodnotil ani obsah týchto listinných dôkazov napriek tomu, že ich na pojednávaní vykonal ich čítaním. Možno pritom prisvedčiť odvolacej argumentácii obžalovaného, že rozsah vyrúbanej drevnej hmoty zostal otáznym, pretože z obsahu znaleckého posudku X.. P. vyplýva, že skutočný objem vyrúbanej drevnej hmoty nie je možné jednoznačne určiť. Napriek tomu ho určil vo väčšom rozsahu, než o akom svedčili vystavené faktúry za odpredaj drevnej hmoty. Aj zo znaleckého posudku X.. S. A., ktorý bol na hlavnom pojednávaní vykonaný spolu s výsluchom znalca X.. S. A., vyplynul iný rozsah vykonaného výrubu. Okresný súd však znalecký posudok X.. A., ani jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní nevyhodnotil jednotlivo a ani v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi. Presné určenie objemu vyrúbanej drevnej hmoty je pritom rozhodujúce pre jednoznačné ustálenie skutku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť a následne aj pre určenie výšky spôsobenej škody, ktorá je rozhodujúca pre jeho právnu kvalifikáciu a ktorá má vplyv aj na uložený trest. Sporným podľa názoru krajského súdu zostalo i to, či mal obžalovaný súhlas od poškodeného svedka K. na výrub drevín v jeho lesných porastoch tak, ako to tvrdil obžalovaný, keď z výpovedí svedka poškodeného (č.l. 65, 66) vyplynulo, že súčasťou uzavretej zmluvy malo byť aj splnomocnenie obžalovaného na ťažbu dreva a tiež to, že ako odborný lesný hospodár mal zabezpečovať aj ťažbu dreva.

Z uvedených dôvodov krajský súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude preto pre náležité objasnenie veci na hlavnom pojednávaní potrebné dôsledne sa zaoberať obsahom všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi rešpektujúc ust. § 2 ods. 12 Tr. por. s prihliadnutím na ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a s ohľadom na odvolaciu argumentáciu obžalovaného v súvislosti so skutkovou podstatou žalovaného trestného činu. Následne bude potrebné, aby v odôvodnení rozsudku jasne, logicky a presvedčivo vyargumentoval svoje jednotlivé skutkové a právne závery, ku ktorým po vykonanom dokazovaní dospel a tiež ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného a ním namietanými skutočnosťami tak, aby bolo možné na ich základe po ich vyhodnotení spoľahlivo ustáliť skutkový stav, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, za dodržania všetkých príslušných procesných ustanovení a až následne posúdiť dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny alebo nevinu obžalovaného a v konečnom dôsledku rozhodnúť vo veci samej zákonným spôsobom. Ak by aj napriek riadnemu vyhodnoteniu vykonaného dokazovania pretrvala existencia rozumných pochybností ohľadom určitých skutkových zistení uvedených v obžalobe, najmä ustálenia výšky spôsobenej škody, bude potrebné v tomto smere zvážiť aplikáciu zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a prípadne obžalovanému ukladať trest len za taký trestný čin, ktorého znaky skutkovej podstaty budú preukázané bez dôvodných pochybností.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.